

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือ

อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือ ว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมองค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือและนายอำเภอกุยบุรี จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”.

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลกุยเหนือ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(๑.๑) ที่หรือทางสาธารณะ

(๑.๒) สถานที่ราชการ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๒.๑) พื้นที่ที่ยอยู่นอกเขตในข้อ (๑) ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทสุนัข และแมว เกินจำนวนประเภทละ ๓ ตัว และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

(๒.๑.๑) จัดสถานเลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัขและแมว โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสุนัขและแมว มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒.๑.๒) กรณีเป็นสุนัขและแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์ ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคนจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่สุนัข และแมวไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๒.๑.๓) ควบคุมสุนัขและแมวมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

(๒.๑.๔) ควบคุมดูแลสุนัขมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดัง ติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน ๆ เป็นต้น

(๒.๑.๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมวให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูล ให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๒.๑.๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขและแมวเกี่ยวกับเรื่อง อาหาร ความสะอาดและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเจ้าของสุนัขไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขและแมวได้เป็นการชั่วคราวจะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขและแมวให้เป็นปกติสุข

(๒.๑.๗) เมื่อสุนัขและแมวตาย เจ้าของสุนัขและแมวจะต้องกำจัดซากสุนัข ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ

และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่สุนัขและแมวตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันทีและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒.๑.๘) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัขและแมว เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขและแมวมาสู่คน

(๒.๑.๙) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสุนัขและแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสุนัขและแมวแยกไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒.๑.๑๐) ต้องจัดให้สุนัขและแมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(๒.๑.๑๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอม

(๒.๑.๑๒) ในการนำสุนัขและแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์เลี้ยงดังกล่าว จะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขและแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขและแมวไม่เกินหนึ่งเมตรตลอดเวลา

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตในข้อ (๑) และการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์นอกเหนือพื้นที่ประเภทและจำนวนตามข้อ (๒) เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตั้งแต่จำนวน ๑ ตัวขึ้นไปต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

(๓.๑.๑) เจ้าของสัตว์จะต้องจัดให้มีการป้องกันและควบคุมไม่ให้เกิดมลพิษอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

(๓.๑.๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

(๓.๑.๓) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓.๑.๔) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตายต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

(๓.๑.๕) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

(๓.๑.๖) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตนและต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๓.๑.๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้น ๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(๓.๒) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่มีกฎหมายเฉพาะให้เป็นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และอย่างน้อยต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

ก. การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศ

๑) สัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต้องดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

๓) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียนหรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้น ๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

ข. สัตว์ประเภทที่มีพิษ และสัตว์ดุร้าย

๑) สัตว์ประเภทที่มีพิษ และสัตว์ดุร้ายจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต้องดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๒) ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงที่มีคิติด มั่นคง แข็งแรง ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภทเพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกมาก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

(๔) การเลี้ยงสัตว์ที่เข้าข่ายกิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขก่อน และต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายแล้วให้ดำเนินการต่อไปได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เคยได้รับอนุญาตเท่านั้น

ข้อ ๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสัปดาห์ เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของ ราชการส่วนท้องถิ่นแต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่าย เกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าว ก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์ แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ ราชการส่วนท้องถิ่น ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษ ตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๗ ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลทุกหนือเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

อิน หนองพราหม

นายกองคํการบริหารส่วนตำบลทุกหนือ